

Paprojektis
„Ugdymo kaita: mokytojų kompetencijų tobulinimas“
Nr. 004-LT0009-TES-2NOR-02-061/1VL-70

VIZITO Į NORVEGIJĄ DIENORAŠTIS

2010-04-25 – 2010-04-29

Pirmoji diena

Kelionė į Norvegijos Trysil miestelį, paprojekčio „Ugdymo kaita: mokytojų kompetencijų tobulinimas“ pirmajai grupei prasidėjo puikiai. Šviečiant saulutei sėkmingai pasiekėme Rygos oro uostą ir, savuoju „Boingu“ pakilome. Kelionė neįprailgo – tik pusantros valandos. Tačiau Oslas sutiko nelabai svetingai – pakliuvome į oro duobes.

Iki Trysil miestelio važiovome dar dvi valandas į šiaurę ir atvykę radome žiemą. Įsikūrėme Trysil Knut Hotel. Kambariai nuostabūs. Pro viešbučio langus matosi sniegu padengtas 1135 m aukščio kalnas, kuriuo nesižavėti neįmanoma.

Vakarienei suvalgėme briedį:) su bruknių uogiene ir patraukėme pasivaikščioti po miestelį. Tačiau neilgai užtrukome, nes po kelionės pavargę, o rytoj laukia sunki darbo diena.

Antroji diena

Antroji kelionės diena taip pat prasidėjo puikiai, nors ryte buvo vėsoka. Su gera nuotaika patraukėme į mokyklą, kuri pro viešbučio langą atrodė visai šalia, bet iškeliauvus vos nepaklydome. Pirmiausia mus pasveikino mokyklos direktorė, mums grojo smuiku, buvo rodomos miestelio nuotraukos. Didžiausią įspūdį paliko stipruolių šokis. Vaikinukai šoko ratu, atliko specifinius judesius, atsiremdami tik delnais ir kojų pirštais.

Jiems „akomponavo“, kiek supratome, statybos darbų mokytojas, labai savotišku instrumentu – šluota.

Pradėjome rimtą darbą. Mums buvo pristatoma administravimo sistema, kuri būtų panaši į mokinio krepšelį, nacionalinę egzaminų centrą, e-dienyną ir didžiulę elektroninę biblioteką vienoje vietoje.

Šaunus, bet daug vargo ir finansų kainuojantis reikalas. Iki pietų dar buvo trumpa ekskursija po mokyklą, kuri sužavėjo apelsinų spalva ir visiška ramybe.

Aplankėme stogdengių pamoką. Atlikus darbą, namukai sėkmingai parduodami, perkamos medžiagos ir statoma toliau. Mokytojai pajuokavo, kad mokiniai pastatė visą miestelį.

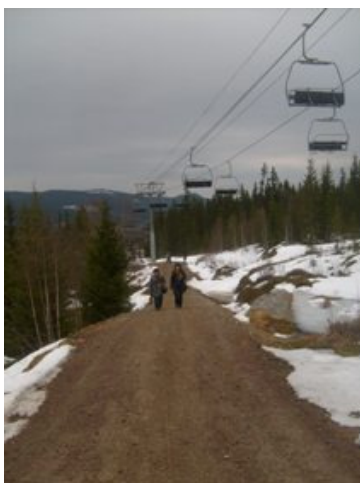
Kitoje pamokoje mus šiek tiek nustebino veiksmo laisvė.

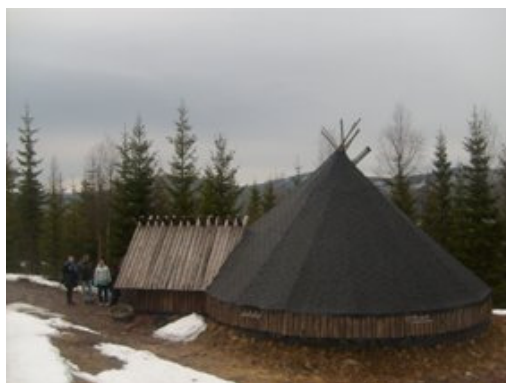
Mokinių, kurie mokosi maisto paruošimo technologijų, gebėjimai buvo pademonstruoti mokyklos restorane. Prie kiekvieno patiekalo buvo kortelė su pavadinimu lietuvių kalba, gal ir nelabai tiksliai išverstu, bet mums buvo labai malonu. Lietuvą taip pat priminė ir tailandietės merginos paruoštas desertas su mūsų tautine vėliava.

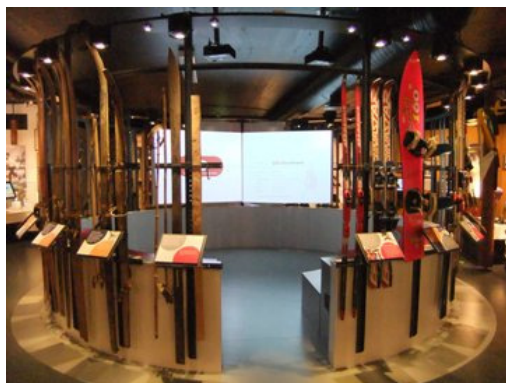
Po pietų buvo pats sunkiausias darbas. Gavome po eilinį mokinio kompiuterį, prisiregistravome prie sistemos ir mokėmės naudotis norvegų siūloma metodika. Kūrėme tinklaraščius. Ne visiems sekėsi lengvai, bet jautėsi draugiška kolegų iš Norvegijos ranka.

Po darbų neilga pertrauka ir patraukėm vakarieniauti. Šįkart maistas buvo sunkiau pasiekiamas. Ligi šiol galvojome, kad į slidinėjimo trasos viršūnę žmones užkelia keltuvai. Mums teko užsikelti savomis kojomis.

Bet užtai vakarieniavome ypatingoje patalpoje.

Mūsų viešbutyje yra slidinėjimo muziejus, kurs padarė didelį įspūdį.

Trečioji diena

Ir štai išaušo trečioji diena Trysilyje. Saulutės spinduliai gana anksti visas ištraukė iš lovų. Labai gailėjomės, kad reikia mokytis, kai už lango taip gražu.

Darbą pradėjome su matematikos mokytoju Jorn, kuris pristatė virtualią mokymosi aplinką Moodle.

Tačiau mus mokė dirbti kažkokia kitokia moodle atmaina, kurią naudoja jų mokykla. Lengva nebuvo. Bet su gerais pagalbininkais visas kliūtis galima įveikti.

Gretimame kabinete moksleiviai atsiskaitinėjo kažką, tačiau mums leido „pašnipinėti“ ką ir kaip jie daro. Paaiškėjo, kad raudoni kombinezonai nėra nei jų uniforma, nei paskutinis mados klyksmas. Taip apsirengdami abiturientai rodo visuomenei, kad jie jau baigė mokyklą. Kolegos norvegai sako „švenčia mokyklos baigimą“. Ir šis raudonų kelnių sezonas tęsis iki gegužės 17 dienos.

Po eilinį kartą nebesveikai gausių pietų išvykome į Hamar miestą, pas „hedmark“, kas yra apskrities savivaldybės analogas. Ten gavome neilgą paskaitėlę apie Norvegijos švietimo sistemą.

Sekanti stotelė – Hamar Katedralskole – naujausia ir didžiausia apskrities mokykla. Čia tikriausiai ir buvo visos kelionės „vinis“. Išpūdis nenusakomas. Tiesiog tai būtų svajonių mokykla.

Norvegijos švietime yra toks geras dalykas – paskutinius tris metus jaunimas prie bendrųjų dalykų mokosi ir kokios nors specialybės. Ekskursijos pagrindas ir buvo specialybių kabinetai.

Pirmasis po bendrųjų standartinių kabinetų buvo interjero dizainas. Nuotraukoje matomi mokinių darbai – namukų maketai. Jau mokydamiesi antrus metus interjero dizaino specialybės, moksleiviai gali dirbti interjero dizaino konsultantais.

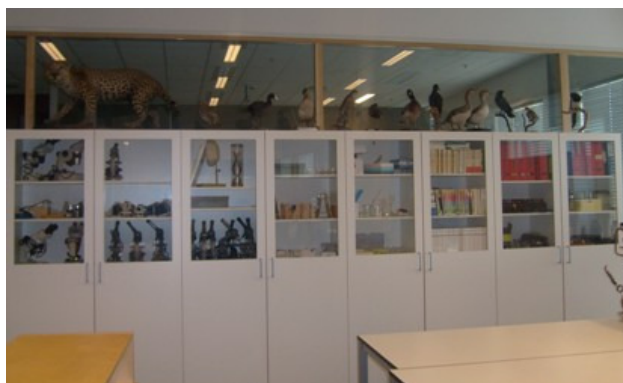
Toliau buvo dailės–piešimo studijos, ką privalo mokytis visi menų pakraipą pasirinkę moksleiviai. Kiek toliau radome siuvimo- sukirpimo kabinetus. Didžiausią susidomėjimą sukėlė kirpykla. Labai rūpėjo susitvarkyti šukuosenas, bet buvo ne ketvirtadienis. Tik ketvirtadieniais priimami klientai iš miesto.

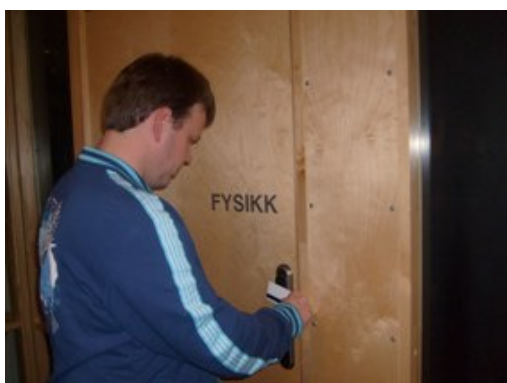
Paliekame merginų kampelį ir persikeliamo į vyriškų darbų kabinetą. Viršutiniame aukšte pilna staklių, veikia pramoninės dirbtuvės. Pirmame aukšte, manau, didžiąją dalį laiko sutiktų praleisti ir biliūniečiai vaikinai. Tai – autodirbtuvės. Metus pasimokę staklynę, antraisiais mokymosi metais jaunuoliai mokosi remontuoti automobilius, o kartu tai proga uždirbti mokyklai vieną kitą pinigėlį.

Toliau persikeliamo ten, kur mokomi būsimieji universitetų studentai. Jie gali pasirinkti vieną iš dviejų profilių: kalbų arba matematinį. Į matematinį profilį patenka ir gamtamoksliniai dalykai. Pirmiausia apsilankėme chemijos laboratorijoje.

Sekanti laboratorija – biologijos.

Na ir mano širdžiai mieliausias pavadinimas – fizika.

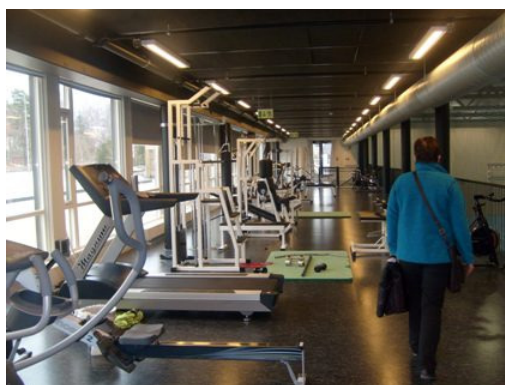
Labai didelių stebuklų nepamačiau. Turim ir mes panašių žaisliukų, dar nuo sovietmečio laikų užsilikusių. Tikrai tokios erdvės ir sąlygų darbui pavydėti galima.

Mokykla turi ir savo „Holivudą“, bent jau jie patys taip pavadino. Tai – televizijos studija, iš kur patys moksleiviai transliuoja įvairias televizijos laidas, šou ir t.t. Turi ir tikrą montažinę ir garso įrašų studiją, ir radijo stotį, o visa tai pavadinta paprastu vardu – multimedijos specializacija.

Mokykla turi labai moksleivių mylimą biblioteką su skaitykla.

O dabar susikaupkite. Kitos dvi nuotraukos parodys tai, kas pas juos yra vadinama Sporto sale. Sporto salės yra dvi. Vienoje jų netyčia radome besitreniruojančią mokytojų tinklinio komandą.

Po tokios nepamiršamos mokyklos nuvažiavome pažiūrėti dar vieno žavaus statinio – bažnyčios. Bažnyčia buvo pastatyta maždaug 1200 metais. Deja švedų kariuomenė ją susprogdino, liko tik griuvėsiai. Bažnyčia dabar yra veikianti – joje vyksta ir koncertai, ir vestuvės, ir pamaldos. Taip pat daromi įvairūs edukaciniai projektai.

Tuo ir baigėsi mūsų šios dienos kelionė. Išvykome atgal į viešbutį.

Ketvirtoji diena

Kaip greitai bėga laikas. Atrodo tik atskridome, o jau paskutinė diena. Tiek daug dar nesužinota, neaptarta, nepasakyta...

Taigi vėl kibome į darbą. Jau prabėgo kelios dienos, bet vis dar neįprantam, kad elektros lizdas ne pritvirtintas prie sienos, o kabo palubėj.

Vieni aptarinėjo pradinio ugdymo problemas, kiti kankino kompiuterius, o matematikai studijavo naują kompiuterinę programą, kurią rekomendavo Jornas. Vienuoliktokai, laikykitės. kažkas :) „išmušė“ baigiamuosius matematikos testus, susipažino su jų naudojimo instrukcija.

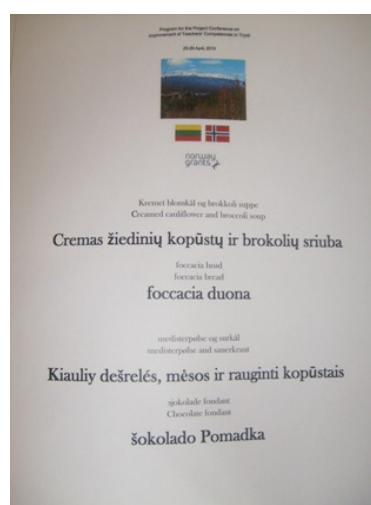
Teks dabar ir jums norvegų moksleivių matematinės duonos paragaut... Klaupsitės ir jūs ant kelių prieš Matematiką.

Baigdami darbo dieną, aptarėme ir įvertinome stažuotės rezultatus, numatėme darbų gaires ateičiai.

Visą dieną, kaip ir ankstesnes, mus lydėjo pastovi „restorano berniuko“ priežiūra ir rūpestis. Šiandieną pirmiausia parodė virtuvę, po to pristatė kiekvieną patiekalą. Ne šiaip pristatė - lietuviškai :)

Valgėme nacionalinius patiekalus.

Po to mums buvo pristatyta pradedančiųjų virėjų komanda, kuri visą tą laiką rūpinosi mūsų pietumis ir kavos pertraukėlėmis.

Atsisveikinome su mokykla ir naujais draugais. Paskutinį vakarą dar kartą aplankėme miestelį.

Vakarieniavome ypatingame restorane. Vakarienė vadinosi „Pasidaryk pats“. Gavome žalios mėsos, karštą akmenį ir, teko tą mėsą keptis patiems. Išpūdis liko nepakartojamas.

Kaip gaila, kad jau laikas grįžti į namus.